

Det er jo den ene side af, at det er helt sikkert, at der kan spares masser af penge på det område der; men den anden er jo, at aktiveringen måske er med til at forhindre, at folk overhovedet kommer i arbejde. Altså man kan godt somme tider være lidt i tvivl om, hvorvidt man egentlig i hele den industri, som beskæftiger sig med de ledige, lige så vel som i hele den industri, der beskæftiger sig med de fremmede i vort land, dér overhovedet er interesseret i at komme af med klienterne, for at sige det sådan. Jeg er bange for, at vi bliver nødt til at være lidt barske i det system dér.

Det er helt klart, at der er opstået en sagsbehandler- og kursusindustri, og jeg ved ikke hvad, som ser et formål i sig selv og frygter, at deres eksistensgrundlag skulle blive for lille. Jeg tror faktisk, det er det, vi må forholde os til. Jeg tror, at vi nurser nogle mennesker lidt for meget, og det kan være både de fremmede iblandt os og også nogle af de ledige.

Endelig er der jo også folk, der er i en alder, hvor det ikke har særlig stor mening overhovedet at aktivere dem, men hvor det måske var bedre at give dem bare et deltidsjob og så supplerende dagpenge, som vi går ind for at man skal kunne få over en vis alder.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det kan godt ske, at jeg kløjes lidt i tallene. Men under alle omstændigheder er der tale om, at der bliver brugt 3 mia. kr. til aktivering, når man ser bort fra ydelsen. Så det er en halvering, vi taler om.

Jeg er med på, at der er megen meningsløs aktivering, men hvis man skal give folk nogle kompetencer, som de kan bruge i det private erhvervsliv, så koster det altså mere end at sende dem rundt til den meningsløse kursusindustri, som har udviklet sig, og som Kristeligt Folkeparti selvfølgelig har et medansvar for sammen med Venstre, De Konservative og regeringen, fordi man har stået last og brast om en arbejdsmarkedspolitik, som man i årevis har vidst ikke virkede.

Men min pointe er, at hvis man skal gøre noget, der er bedre, mere målrettet, for de arbejdsløse, noget, som kan imødekomme erhvervslivets behov, så koster det altså mere. Kvalitet koster ofte meget mere. Det er det ene spørgsmål.

Det andet er, om jeg forstod det rigtigt, at Kristeligt Folkeparti er enig med SF i, at det ville være formålstjenligt at lave en flerårig aftale om

udviklingsbistanden. Jeg er meget med på, at vi skal have rettet tallene til, sådan at vi lever helt op til målsætningerne. Men forstod jeg det rigtigt?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Det er kun for god ordens skyld for at præcisere, hvad jeg har sagt tidligere i dag om den besparelse på aktivering, som Venstre og nu også Kristeligt Folkeparti fremhæver.

Et sted mellem 75 og 80 pct. af aktivrammen bruges på forsørgelse. Og medmindre – og det var det, jeg sagde tidligere – man har forslag om at nedsætte dagpengene, og det har jeg ikke hørt, man har, så kan man jo ikke spare de penge. Det er jo dem, mennesker lever af.

Tilbage er der så resten, og det er ca. 3 mia. kr. Det har hr. Ole Sohn fuldstændig ret i, og jeg synes i og for sig, vil jeg sige til hr. Ole M. Nielsen, at vi skal give hinanden det tilsagn, at vi studerer teknikken i det her og dermed også får afdækket, at vi nok har mere ret, end Kristeligt Folkeparti har.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Til det sidste: Så ville det i hvert fald være første gang.

Men jeg kan godt nogenlunde huske tallene i hovedet også. Det er klart, at nogle af de 1,5 mia. kr., som vi foreslår, jo også er besparelse på forsørgelse, fordi nogle af de her mennesker skal ud i job. Så det er ikke kun et spørgsmål om at flytte dem over på en anden slags dagpenge. Det er sandelig et spørgsmål om, at vi skal have mere aktivering i det private erhvervsliv, mere aktivering på arbejdspladserne. Det kan være noget med, at man placerer en socialrådgiver på en virksomhed, en lidt større virksomhed, som har mulighed for at finde ud af, hvor man eventuelt kan få placeret nogle af de mennesker, som skal hjælpes lidt i gang på arbejdsmarkedet, og som også bliver der, når nogle af dem, som ellers bliver sendt i en eller anden meningsløs aktivering, så kommer ud på arbejdsmarkedet

Det vil være meget mere effektivt. Det vil jo være en langt billigere måde at hjælpe dem i gang på, end at de sidder ved en computer, hvor de ikke engang får besked på, hvordan de skal spille spillene, som hr. Peter Duetoft nævnte eksempler på for nylig. Og jeg kender helt konkret det eksempel, han snakker om, for det foregår oppe i vores del af landet. Der er alt for mange af